

1) *Tot op het einde ben ik met je meegegaan,
de weg was lang en zwaar.
Nu heb je rust gevonden na zoveel jaren.*

2) *Wij willen je rust gunnen
al is vol droefheid ons hart.
Je lijden zien en niet te kunnen helpen
dat was onze smart.*

3) *Zij was een van ons.
Eindelijk heeft zij nu haar rust gevonden.*

4) *Kom nu met uw donker, diep erbarmen,
Eindelijke Dood.
Laat dit pijnlijk lichaam in uw armen
Rusten als het kind op moeders schoot*

Jacqueline E. van der Waals

5) *Moeder, je hebt veel moeten lijden,
het was soms niet om aan te zien;
dan bad ik God, je te bevrijden,
genadig naar je om te zien.
En nu Hij je heeft weggenomen,
zijn wij pas weer tot rust gekomen.*

Nel Benschop

6) *Nooit klagend, nooit vragend,
je lasten in stilte dragend,
jouw handen hebben voor ons gewerkt
jouw hart heeft voor ons geklopt.
Jouw ogen hebben ons tot het laatst gezocht
Rust nu maar uit, je hebt het verdiend.*

7) *De strijd is gestreden,
het leed is geleden.
Angst, pijn en verdriet
voor eeuwige vrede.*

8) *Mijn lieve schat
mijn alles wat ik had.
Je hebt gestreden maar helaas verloren,
voor jou nooit meer ochtendglorie.
Bedankt van ons
voor al je liefde en geven.
't Zal zwaar zijn zonder jou te leven.*

9) *De strijd is gestreden,
je ogen vallen dicht,
voor ons blijft in herinnering,
je vriendelijk gezicht.*

- 10) *Hij heeft zijn strijd gestreden
zijn wereld werd steeds kleiner om hem heen.
Hoe hij in stilte heeft geleden
weet niemand; hij alleen.*
- 11) *Je hebt je strijd ten einde toe gestreden
tot God je riep.
Hij nam je bij de hand,
Hij heeft geluisterd naar je vurige gebeden,
je stap voor stap geleid naar het Beloofde Land.*
- Nel Benschop*
- 12) *Je strijd is gestreden,
het leven was soms zwaar.
Maar jouw liefde
houdt ons allen bij elkaar.*
- 13) *Hard gewerkt, moegestreden
ging jij slapen voor altijd.
Hij weet wat jij hebt geleden
in jouw grote dappere strijd.*
- 14) *Je wilde nog zoveel
maar had niet meer de kracht.
Je ziekte had je volkomen in zijn macht.
Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.*
- 15) *Na een strijd, moeizaam gestreden,
ging je heen, niet onverwacht.
Niemand wist hoeveel je hebt geleden,
onuitputtelijk was je kracht,
maar ook hieraan kwam een einde.
Het deed je zeer ons te laten staan,
maar hiermee hebben we vrede
omdat je nu kunt rusten gaan.*
- 16) *Hand in hand zijn we gegaan
tot aan de drempel
moegestreden,
maar omringd door ons allen
ben je moedig en rustig heengegaan.*
- 17) *Nooit een onvertogen woord
hebben we van haar gehoord.
Je hoorde haar nooit zeuren
en liet alles maar gebeuren.
Waar haalde je de kracht vandaan
om zo nog jaren door te gaan.
Veel stille pijn heb je geleden,
nu is de grote strijd gestreden.*
- 18) *Sluit je ogen en slaap maar in,
zo dapper gestreden
een eenzame strijd.
Met steun, zorg en liefde omringd,
dankbaar voor wat je hebt gedaan.*

- 19) *Zwijgzaam... stil en zonder vragen
wilde jij je ziekte dragen.
Je vocht met al je levenskracht
voor elke nieuwe dag en nacht.
Zo ben je langzaam .. moegestreden
uit ons midden weggeleden
en na een dappere maar ongelijke strijd
uit je lijden nu bevrijd.*
- 20) *Waarom al dat vechten, waarom al die pijn?
Je wilde niet weg, wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk, de strijd niet terecht,
Je wilde graag leven, maar verloor het gevecht.*
- 21) *Zo dapper en strijdlustig
zul je bij ons blijven*
- 22) *Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht.
Hoe moeilijk is het vechten
bij ontbreken van kracht.
Ik heb het leven geleefd
dat jullie nog moeten gaan
Huil daarom niet geliefden
ik ben in vrede gegaan.*
- 23) *Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht.
Hoe moeilijk is het te vechten
bij het ontbreken van kracht.
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
heb je ons veel geluk
en liefde gegeven.*
- 24) *Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden;
Je hebt het als een moedig mens gedaan.
Wie kan begrijpen, wat je hebt geleden?
En wie kan voelen wat je hebt doorstaan?*
- 25) *Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.*
- 26) *Voor wie het aangaat is het niet erg,
die heeft genoeg geleden.
Wel voor hen die ik achterlaat,
vaarwel en wees tevreden.*
- 27) *De Heer heeft gegeven
liefde in het leven
moed in het lijden
troost in het scheiden.*
- 28) *Doof, hoop, uw fakkel uit.
Hoe eindeloze uren
moet zij de pijn verduren
die stil de ogen sluit.*

- 29) *Wij zagen hoe je leed
en konden je niet helpen.*
- 30) *De kracht ongebroken,
de moed tot het eind,
maar het lijf gesloopt.*
- 31) *Eindelijk en ten langen leste
Heeft men zich ontfermd
Over mij en mijn benauwde veste*

Naar: Joost van den Vondel
- 32) *Mijn leven was nog lang niet af
te horen dat ik kanker had
was dan ook een zware slag
maar ondanks mijn geknok
en steun van iedereen
kreeg ik te horen
je gaat spoedig heen
niet de dood maakt me bang
maar m'n allerliefsten achterlaten*
- 33) *Eindelijk zijn gezicht ontspannen
alle pijn nu uitgebannen*
- 34) *Het is beter staand te leven
dan geknield te sterven*
- 35) *Bewust gekozen zich niet te onderwerpen aan de
tegenover aids nog altijd machteloze medische wereld.*
- 36) *Ondanks het feit dat ik héél hard gevochten heb,
heb ik helaas de strijd moeten opgeven.
Mijn laatste wens aan u: a.u.b. geen bloemen, maar
een donatie aan het Regionaal Aids Steunpunt.*
- 37) *Liefste moeder (vader), dapper mens,
je hebt je strijd gestreden.
Niemand van ons, alleen God
weet wat je hebt geleden.
Al je pijnen zijn voorbij.
Rust maar moeder (vader), je bent nu vrij*
- 38) *Wij zijn bedroefd maar treuren niet.
Geestelijk bent U tot het einde bij ons gebleven
een voorbeeld hebt U ons meegegeven.
Warme en dankbare herinneringen blijven bestaan,
mama, U heeft het goed gedaan.*
- 39) *Moeder
Zij heeft ons laten zien wat
'leven' is
wat echte liefde is
dat verdriet nabijheid is.
Zij heeft ons geleerd
zonder woorden dichtbij te zijn
juist in 'lijden' bij elkaar te zijn.
Zo blijft zij bij ons.*

40) *Wij volgen één voor één hetzelfde pad,
en worden met dezelfde maat gemeten;
ik zie mijzelf nu bij zijn bed gezeten
zoals hij bij zijn eigen vader zat:
straks is hij weg, en heeft hij nooit geweten
hoe machteloos ik hem heb liefgehad.*

Uit: Sterfbed, Jean Pierre Rawie

41) *Het leven is maar tijdelijk,
de dood is onvermijdelijk,
de een leeft lang, de ander kort,
en ginds waar dat bedisseld wordt,
is men zo onpartijdig dat
ook zij die zeer wordt liefgehad
en zelf als moeder en als vrouw
heeft liefgehad van heb ik jou,
te vroeg, te vroeg wordt uitgeloot
en bijgeschreven in de dood.*

Nico Scheepmaker

42) *Zover wij konden zijn wij met je meegegaan,
de laatste fase moest je alleen doorstaan.
Moeder, je was een schat voor ons allen,
je te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Heel trots zijn wij, zo een moeder (en oma) te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.*

43) *Vader
Een geest zo sterk als een beer
Een lichaam uiteindelijk toch te teer
Een wijsheid niet te evenaren
Een wilskracht haast niet te bedaren
Een vechtlust bijna niet te temmen
Alléén iets bovenmenselijks kon dit leven remmen*

44) *Jij, die mij als beste kent
en er altijd voor mij bent
doet zoveel liefs voor mij
dat ik voor alle moeders op een rij
Jou als mama kiezen zou
Ik ben zo verschrikkelijk trots op jou,
dat ik van jou het allermeeste hou.*

45) *Een hand die zwaaide
als we gingen
en nog vele mooie dingen
zijn herinneringen aan ons mam
die voor altijd van ons afscheid nam*

46) *Geven en nemen
het eerste was het belangrijkste
namelijk het geven,
zo zal je in onze gedachten verder leven.
Moeder, bedankt voor al het goede dat je voor ons
hebt gedaan.*

- 47) *Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht.
Hoe moeilijk is het te vechten
bij het ontbreken van kracht.
Zo ben je langzaam moe gestreden,
uit ons midden weggeleden.
En na een moeilijke strijd
uit je lijden nu bevrijd.
Dat we zouden verliezen stond vast, niet wanneer.
Zij aan zij gevochten, tot die laatste keer...
Zoveel zorg voor haar gezin, ook al was ze ziek.
Lieve..., mammië voor ons was je uniek!*
- 48) *Waar werd ooit een beeltenis geschilderd of
geschreven van het beeld dat vader achterliet?
Een herinnering die wij met trots bewaren.*
- 49) *Zo dankbaar
voor zo'n lieve man, zo'n goede vader.
Zoveel bewondering voor zijn levenswerk,
zijn grote bescheidenheid.
Zo immens is ons verdriet.*
- 50) *Een sterke vrouw, wie zal haar vinden?
Haar waarde gaat korallen ver te boven.*
- 51) *Jij koesterde ons
en was 'n prachtvader
de laatste jaren
koesterden wij jou*
- 52) *Men komt alleen; men gaat alleen
en alles wat daartussen ligt,
was haar geweest, voor iedereen
een zelf zich opgelegde plicht:
onafgebroken dienstbaar zijn,
een zelf-vergeten hulpbetoon
en nu en dan de felle pijn
om zelfs niet het geringste loon.*
- Uit: Moeder, Jac. van Hattum*
- 52) *Samen zijn we geboren
Samen hebben we ruzie gemaakt
Samen hebben we elkander nodig
Samen is iets wat gelukkig maakt
Samen moeten we allen blijven
Samen ondanks wat meningsverschil
Samen moeder ondersteunen en elkaar
Samen omdat vader dat graag wil.*
- 53) *Het was een strijdbaar leven,
voor man en kind'ren alles gegeven.
Plots weg uit dit aards bestaan,
eeuwig dank voor wat je voor ons hebt gedaan.*
- 54) *Papa, wij zijn nog zo klein
waarom nu, het was zo fijn
je aai, je grapjes, je lieve lach
we missen het, iedere dag
voor altijd zit je in ons hart
op een plaatsje heel apart.*

- 55) *Een moeder is een kostbaar iemand.
Ze zorgt en verzorgt je,
ze troost je.
En het enige verdriet dat ze je aandoet
is te sterven en je alleen te laten.*
- 56) *Zover wij konden zijn wij met je meegegaan,
de laatste fase moest je alleen doorstaan.
Moeder, je was een schat voor ons allen,
je te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Heel trots zijn wij, zo een moeder (en oma) te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.
Droom zacht mama, droom zacht,
droom en vlieg langzaam naar een zonnige plek
waar rust en vrede je in de armen sluiten.*
- 57) *Moeders gaan maar sterven niet
ze geven maar ze leven,
zolang men moeders kinderen ziet,
zolang zal moeder leven.*
- 58) *Je was een man van weinig woorden,
herkenbaar voor degenen die bij je hoorden.
Een man, vader en opa op wie je kon bouwen,
op wiens woord je kon vertrouwen
zo bescheiden als je hebt geleefd,
zo bescheiden ben je gestorven.*
- 59) *Moeder zijn is alles geven,
zorgen, lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven,
alles ... en tevreden sterven.*
- 60) *Een mens ging dood
dat hoort bij het leven
Dat weet klein en groot
Het gebeurt ... heel even
Maar wat wij moeten zeggen,
ons mam en oma is dood
En dat herinnert men zich het hele leven*
- 61) *Als de stormen hevig woeden,
Donk're wolken pakken saam.
Als het lijkt of alles zwart ziet,
Roept een mens altijd een naam.
En die naam die kent een ieder.
Jong en oud, groot en klein.
Van wie toch die naam zal wezen.
't Moet natuurlijk Moeder zijn.*
- 62) *Mam, toen ik
aan je ziekbed
jouw koude hand
in mijn warme
handen nam
werd jij het kind
en ik de vrouw
die wilde dat ze jou
kon geven datgene
wat je haar eens gaf:*

leven.

- 63) *Verder van de wereld weg
elke dag een beetje
dichter naar de hemel toe
elke dag een treetje.*
- Toon Hermans*
- 64) *Zoals een boot heel langzaam
achter de horizon verdwijnt,
zo hebben wij de laatste jaren
stap voor stap
afscheid van je moeten nemen,
wat blijft zijn onze herinneringen.*
- 65) *Met je ogen en met gebaren
sprak jij met ons de laatste jaren.
Wij begrepen jou toch o zo graag
maar of dat lukte blijft steeds de vraag.*
- 66) *Langzaam vervaagden herinneringen
gleden gedachten weg
en nam je afscheid van ons
Nu nemen we afscheid van jou.*
- 67) *Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent,
als je mensen ziet,
maar ze niet echt meer herkent,
als je toch blijft strijden
om bij ons te leven,
dan hopen wij dat je nu
de rust is gegeven.*
- 68) *Het verlies was er al voor het einde,
de rouw voordat het afscheid kwam.
Toen die onzekere verwarring
bezit van je gedachten nam.*
- 69) *Wij voelden mee met je stil verdriet,
nu rouwen wij, maar treuren niet.*
- 70) *Opa vertelde over zijn paarden
Die hij niet kon vinden
En ik gniffelde omdat zijn verhalen
Zo vaak hetzelfde waren
Opa is door onze vingers geglipt
Hij ging zijn eigen weg
En plots was hij verdwenen
Op die koude, eenzame dag*
- Nicole Rebhar*

- 71) *Als ik naar hem kijk
zie ik dezelfde man als altijd
Maar als ik beter kijk, in zijn gedachten
zie ik een ander mens
die zich niets herinnert
van alles dat ik nog weet*
- 72) *Misschien dat hij het niet begrijpt
en misschien dat hij het niet meer weet
dus denk ik dat ik hem maar
moet helpen herinneren.
Ik hou van je opa.
Ik hou van je*
- 73) *Herinner mij, maar niet in sombere dagen
als wolkenluchten licht verjagen.
Herinner mij in stralende zon,
hoe ik was toen ik alles nog kon.*
- 74) *wat is mijn wereld wazig
wat wordt mijn wereld klein
ik kan mijn niet herinneren
wie jullie allemaal zijn
soms zie ik iets bekends
of voel ik wat vertrouwds
en is het weer heel even
net zoals vanouds*
- 75) *Als ik de dingen niet meer weet
als ik de namen niet meer ken
en wat ik weet meteen vergeet
zodat ik onherkenbaar ben
begin dan een heel oud lied
dan zing ik mee en aarzel niet.*

De laatste twee zinnen luiden ook wel eens:

*denk dan aan de weg door mij gegaan
zo heb ik het niet voor niets gedaan.*

of:

*neem dan mijn fotoboek en ziet:
dan kijk ik mee en aarzel niet.*

- 76) *'n beetje
sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje
en alle beetjes die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je
het is je dikwijls zelfs ontgaan
je zegt ik ben wat moe
maar op 'n keer dan ben je aan
je laatste beetje toe*

- 77) *Wie kent de dag van morgen?
De dood komt lang verwacht.*
- 78) *Het is zo iets alledaags:
gewoon naar huis fietsen.
Ineens ligt de wereld ondersteboven...*
- 79) *Midden in het leven en dan dat ene moment.*
- 80) *Zo kortstondig
zo snel weggenomen
maar je blijft bij ons
waar je ook bent*
- 81) *Stilletjes ben je heengegaan
stilletjes zul je altijd bij ons zijn.
Weer samen met moeder, wie had dat gedacht?
maar waarom zo snel, waarom zo onverwacht?*
- 82) *Veel te vroeg ben je ons ontnomen
we wisten niet dat het leven zo wreed kon zijn.
Een schok die we nooit hebben aan zien komen
lieve pa, wat was het leven met jou fijn.*
- 83) *Midden in 't leven,
nog zoveel te geven.
Idee en plannen te over,
in één keer voorbij.
.... , voor ons was je een kei
enig in je soort,
wij zetten ons leven
in jouw nagedachtenis voort.*
- 84) *Veel heb je ons gegeven,
veel heb je voor ons betekend,
plotseling uit ons leven gedreven,
blijf je in onze harten leven.*
- 85) *Een vriend ging heen.
Geen groet, geen afscheid.
Gegaan in stijl.
Veel te snel, zoals je leefde.
Goede reis, je Laatste.*
- 86) *Ons hart is gebroken
we hebben je verloren.
Je bent weggerukt uit ons leven,
terwijl jij iedereen nog zoveel
liefde wilde geven.*
- 87) *Ik huil om de stilte na jouw bestaan,
het verdriet omdat er geen afscheid was.
Ik huil omdat jij zo eenzaam bent gegaan,
omdat de dood jou zo plots heeft verrast.*

88) *Hij wilde niemand storen.
Al hoorden wij de deur wel gaan,
toen hij, heel stil, is opgestaan
om de eerste vogels, ginds, te horen.*

Ida Cerhardt

89) *Plotseling ging jij heen
nu ben ik alleen
onuitsprekelijk verdriet
vergeten zal ik je niet
vaarwel*

90) *Zo plotseling ben je van ons heengegaan
daar heeft niemand ooit bij stilgestaan.
Wat in onze herinnering blijft is je lach,
je genoot van het leven.
Bedankt voor alles wat je ons hebt gegeven*

91) *Weg, weg, ineens ben je weg,
en toch je bent nooit te vergeten.
Waar je was, ben je nog
en je zult er steeds zijn.
We zijn niet bedroefd, het is meer.
Ineens is gegaan onze liefde.....*

Of, zoals Conny Palmén in februari 1995 in de
overlijdensadvertentie van Ischa Meijer kort maar krachtig schreef:

92) *Mijn man is dood.*

93) *Alleen geboren, alleen gestorven
en misschien wat meer....
Hij heeft een eind aan een uitzichtloos leven gemaakt.*

94) *Als leven te veel pijn doet
en eenzaamheid te groot is*

95) *hoe
hoe één
hoe eenzaam
kan men zijn
als men
eenzaam is
omdat men
één is*

Bert Schierheek

- 96) *Ik ben moe, doodmoe en kan de kracht niet meer vinden om door te gaan*
- 97) *Vol levenslust en overlopend van goede bedoelingen, heb jij je eigen eenzame strijd gestreden*
Helaas kon jij onze uitgestoken handen niet accepteren.
- 98) *Niets is sterker dan de stilte Niets heeft zoveel kracht als het zwijgen van de nacht*
- 99) *Het was soms moeilijk te zeggen wat je bedoelde, om precies uit te leggen wat je voelde. Maar steeds weer probeerden we elkaar te begrijpen.*
- 100) *De vraag is niet of je kan zingen dansen, lachen met wie je eet en drinkt of desnoods slaapt*
vraag is hoe zit het met je twijfels, zwakten en verdriet?
zodat je kwetsbaar klein jezelf durft te zijn en ik je troosten kan
of niet
- 102) *Het heeft allemaal geen zin, we vechten, we haten, we hebben lief en het enige wat we tenslotte bereiken is de dood. Daar hoeven we niets voor te doen, die komt onherroepelijk. Het is beter de moed te hebben er uit eigen wil uit te stappen, en al deze waanzin, die tot niets leidt, niet meer mee te maken.*
- 103) *De natuur was zijn lust en zijn leven Hij vond er de rust die wij hem niet konden geven*
- 104) *Op zoek naar rust nam zij een eenzaam maar moedig besluit. Dat doet pijn.*

- 105) *Maandag heeft..... besloten háár weg te gaan
een weg die haar meer en meer vertrouwd voorkwam
en haar uiteindelijk de rust en stilte bracht
waar zij zo naar verlangde.*
- 106) *Jij.....
Jij, met zo'n blij, liefdevol,
menselijk hart.
Rechtvaardig, oprecht,
daardoor dikwijls benard
voor de grote wereld om je heen;
dan kon niemand je helpen, was je
angstig, alleen*
*Nu ben je diep met onze gedachten verweven
zul je daar immer voort blijven leven;
in gedachten gekust we.....
wensen je vrede en eindelijk rust.*
- 107) *Ik ben van zoveel glas
dat elke harde stem
een steen is en een barst*

Gerrit Achterberg
- 108) *Op het pad van je grootsheid mochten we meelopen
de donkerste laan verkoos je alleen te lopen
je keuze is onomkeerbaar*
- 109) *En soms knaagt aan een hart
een diep verborgen zeer
Op....-jarige leeftijd is overleden(naam)
Na een waardevol leven heeft hij op zijn
geliefde eiland Bali zelf dit moment gekozen.
Intens verdrietig blijven wij achter.*
- 110) *Er zijn goede en kwade dagen.
Goede dagen gaan voorbij!
Dat weet je
en dat vind je verschrikkelijk.
Maar kwade dagen gaan ook voorbij!
Waarom vond je daarin geen troost?*
- 111) *Beter de dood dan een verbitterd leven,
beter eeuwige rust dan voortdurend leed.*
- 112) *Op 1 juli heeft
.....
een eind aan zijn leven gemaakt.
Hij wilde niet meer.
Wij hielden van hem en moeten verder.
Wij hebben hem begraven.*
- 113) *Niemand kende zijn strijd
en het stille verdriet
van het willen en niet kunnen.*

- 114) *Een hemel hoeft niet langer te wachten,
als een zwaan heb je de vrijheid gekozen
Leven is steeds opnieuw de juiste weg kiezen.
.....heeft zijn keuze gemaakt.*
- 115) *Waar ben je gebleven
waar ben je heengegaan
recht uit mijn leven
uit mijn bestaan
om je eigen weg te gaan*
- 116) *...vond dat het genoeg was en is weggegaan op
dinsdag 4 januari.*
- 117) *Een vlinder te zijn
als ik terug zou komen
licht, vrij en vrolijk
(Naam)....
koos voor zijn eigen vrijheid*
- 118) *Treur niet.
Ik ben in vrede gestorven.
Het ga jullie goed.
Nu leef ik!!
Nu leef ik!!!*
- 119) *Meestal nam hij zijn beslissingen alleen,
ook deze laatste keer heeft hij zelf gekozen.*
- 120) *Op dinsdag 16 november heeft, tot ons groot verdriet,
onze lieve..... afscheid genomen van dit leven.*
- 121) *Dit was mijn keus.
Niemand is hier schuldig aan.
Ik tel de uren tussen morgen en vandaag
en kom steeds weer bedrogen uit.
Het duurt steeds langer voor de maan
de lucht verlaat.
Zo kon ik niet verder gaan.*
- 122) *Wat verwachtte je van 't leven
zag je meer dan ik begreep
hoe werd je hiertoe gedreven
wat trok jou over die streep?*
- 123) *Lieve (naam).....
Intens, warm en betrokken
ging je door dit leven.
Sprankelend, stilstaand, struikelend
verdween je in die tunnel,
waar jij jouw uitweg vond.
Zo ging je van ons heen - alleen.*
- Wij begrijpen het, maar niet echt.*

- 124) *Constantijntje, 't zalig kijntje,
Cherubijntje, van om hoogh,
D'ydelheden, hier beneden,
Viltlicht met een lodderoog.
Moeder, zeit hy, waarom schreit ghy?
Waarom greit ghy, op mijn lijck?
Boven leef ick, boven zweef ick,
Engeltje van 't hemelrijck:
En ick blinck'er, en ick drincker,
't Geen de schincker alles goets
Schenckt de zielen, die daar krielen,
Dertel van veel overvloets
Leer dan reizen met gepeizen
Naar pallaizen, uit het slick
Dezer werrelt, die zoo dwerrelt.
Eeuwig gaat voor oogenblick.*
- 125) *Als een klein wit wolkje
gedreven door de wind
kwam je even bij ons,
even was je ons kind*
- 126) *Klein en nietig is de pasgeboren mens
maar toch strijdt hij voor het leven
voor jou begon die strijd te vroeg
voor jou duurde die te lang
die strijd is nu ten einde
de rust is nu jouw deel*
- 127) *Een leven nog zo klein en pril,
een leven nog zonder eigen wil.
Nog veilig geborgen in moeders schoot
vond jij in rust een stille dood.
Negen maanden had je bijna volbracht,
maar we hebben tevergeefs gewacht.
Je was zo mooi, zo zacht, zo fijn,
heel even mochten we bij je zijn.
Hoe we van je houden zul je nooit weten,
(naam).....
we zullen je nooit vergeten.*
- 128) *Een stille wens werd een verlangen
naar jou, een klein meisje.
Maar jij hebt de hoop op geluk door verdriet
vervangen.*
- 128a) *Gedragen met vreugde
geboren in pijn
schat, waar we ons op verheugden
moest het zo zijn?*

- 129) *Ons zoontje
zeer gewenst
zeer geliefd
gegeven, afgenomen
verdriet
leegte
onbegrip
we houden van je
jouw leven eindigde
waar bet bijna begon*
- 130) *Als een vlinder uit zijn cocon
ben je van ons weggevlogen.
Je bent zo kort bij ons geweest;
maar we hebben je voor altijd in ons hart gesloten.*
- 131) *.....ons lief klein dapper meisje,
het is nu voorbij jouw oneerlijke strijd.
Je kwam bij ons aan, maar je bent verder gegaan.
Maar jouw lieve ondeugende snoetje
zal ons hele leven bij ons blijven.
Wij sluiten jou voor altijd in ons hart.*
- 132) *Onzekerheid is aan je komst vooraf gegaan,
onzekerheid die bleef voortbestaan.
Echter onze herinneringen zijn met een lach,
want we genoten van jou iedere dag.*
- 133) *Als een zuchtje in de wind
op een stille zomernacht
ben je van ons heengegaan
niemand kon meer voor je zorgen.
We hadden je graag op zien groeien,
tot een levenslustig kind.
Je zien spelen met vriendinnen
maar je ging weg als een zuchtje wind.*
- We hadden naar jou uitgekeken,
tot je hier bij ons zou zijn.
Alles was voor jou in orde
maar het heeft niet zo mogen zijn.
We zullen je altijd blijven herinneren,
als een bloem, te vroeg geplukt,
die voor ons nooit zal verwelken,
al ben je uit ons midden geplukt.*
- 134) *Wat kun je je verdrietig voelen
als alles dof en donker is.
Gedachten blijven in je woelen
waarom ging plotseling alles mis?*
- 135) *Wij hebben je met vreugde verwacht
In liefde ontvangen
Maar jij hebt je bedacht
We zullen je missen, lieve.....*

- 135) *Ze is gekomen
en ze is gegaan,
toch zal ze altijd
deel uitmaken van ons bestaan.*
- 136) *Dag kleine zon,
je was zo klein.
Dag kleine zon,
je scheen zo fel*
- Dag kleine zon,
je verdween achter de wolken.
Dag kleine zon, je bent nu een ster.*
- 138) *Adieu ons dapper kind
je zult er nooit meer wezen
Tot straks, ons kind
Je zult er altijd zijn.*
- 139) *Deze dag:
meer dan ooit
alles door elkaar,
chaos ondoordringbaar.
Jij bent dood,
het kan niet,
het mag niet.
Ondenikbaar:
'ben even weg'
is voor altijd weg.*
- 140) *Draag al uw schelpen
mee naar de kust, gij golven!
Ik wil gaan zoeken
de schelpen-van-vergeten
voor haar die ik zo liefhad.
Ik wil niet zoeken
de schelpen-van-vergeten
aan deze kust, maar
de kleine steentjes, zo wit
als haar liefde is geweest.*
- 141) *Helemaal stil
en verdrietig
laten wij u weten
dat is overleden*
- 142) *Je kinderen zijn je kinderen niet.
Zij zijn de zonen en dochteren
van 's levens hunkering naar zichzelf.
Zij komen door je, maar zijn niet van je,
en hoewel ze bij je zijn, behoren ze je niet toe.*

Kahil Cibran

- 143) *je wordt nooit meer nat
noch vat je
een kou
want het regent
noch waait
ooit nog voor jou*

Bert Schierbeek

- 144) *De melodie blijft
de tekst was nog lang niet klaar
(naam)... walst niet meer*
- 145) *Nu
dat is vandaag
morgen
is een nachtje slapen
nu ben ik moe
mijn ogen vallen dicht
ik slaap naar morgen toe.*
- 146) *Ik zie in je ogen een lichtje
Dat fonkelt en straalt nou en hoe
Ik schrijf voor jou dit gedichtje
En doe dan je oogjes maar toe.*
- Ik heb in het donker gelopen
Maar steeds door jouw lichtjes geleid
Want of ze nou dicht zijn of open
Die lichtjes zie ik altijd.*
- 147) *Rosa, tulp, boterbloem,
vertel mij eens, waarom, waarom?
Waarom is de lucht zo blauw?
Waarom hou ik zoveel van jou?
Waarom is er krom en recht?
En waarom kwam jij bij mij terecht?
Waarom is er zoet en zuur,
en chocola in melk en puur?
Soms is er ja, en dan weer neen.
Maar samen, Rosa,
is toch niet alleen?*
- 148) *Ik ga stapen
ik ben moe
sluit mijn beide oogjes toe.
Heere, houd ook dag en nacht,
over.....trouw de wacht.*
- 149) *Dag lieve grote zoon van mij
weet je nog dat ik dat altijd tegen je zei?
Je blijft altijd in, bij en van mij
ik houd van jou, met heet mijn hart.*
- 150) *(naam)... heeft haar best gedaan
maar haar hartje kon het niet aan
7 maanden duurde haar leventje maar
nu moeten we verder zonder haar*
- 151) *prachtige regenboog
die ons leven kleur gaf,
stralende prinses
die glansde in de zon,
tere vlinder die vrolijk
wiegde in de wind:
papa moet je laten gaan nu,
mama kan niet bij je blijven.
En toch zul je altijd bij ons zijn*

- 152) *Slaap, ons klein stekeltje
het is al vreselijk laat.
Je blijft het mooiste
stekelvarkentje
dat er maar bestaat.*
- 153) *Klein maar dapper.
Flink zijn hoeft niet meer.
Onze tijd was veel te kort.
Straks zien we elkaar weer.*
- 154) *Tot ziens mijn lieve Iwka Yola,
Je naam is even mooi als jij
Zo zul je voor ons blijven leven
Een eindje vóór ons in de rij.*
- 155) *Alles valt stil
Wie kan je nog strelen
nog zeggen dat hij van je houdt
Je bent zo eindeloos ver
Je hart is stilgelegd
Alles valt stil
Zojuist was je nog hier
Ben je nu ver weg, onbereikbaar ver?
Of hoor je mijn roepen
Misschien zie je mijn tranen
Ik weet het niet
Waarom laat je mij je dood
en kies je zelf het leven?*
- 156) *Indiaan uit verre landen
vroeg waarom heb ik geen naam
alle indianen heten
Rode Veder, Kraai of Maan.
Ik wil net als alle mensen
een mooie naam, ik wil een naam!*

Haiko Meijer

- 157) *Ik weet
hoe
je heet
Miriam
ik las
het
op je tas
dag meisje
goede reis.*
- 158) *En als je eenmaal getroost bent (de mensen troosten zich altijd)
dan zul je heel blij zijn, dat je me gekend hebt.*

Uit: De kleine prins, Antoine de Saint-Exupery

- 159) *Er stond een jongetje in de zaal
van witte zijde
en wij waren voor een moment
2000 jaar
met hem alleen samen*

Herman van Veen

160) *Ik zweef zomaar
middenin de klas
ver weg
en niemand houdt
me vast*

Thera Coppens

161) *Je kruipt niet langer op het land
dansend gaan je vleugels
je landt in bloemen
en in licht
je schittert
wat een mooi gezicht
een bloem boven de heuvels*

Frank Eerhart

162) *Grote Beer nam hem in zijn armen
en wiegde hem zachtjes heen en weer.
'Kijk eens,' zei Grote Beer.
En Kleine Beer keek.
Kijk, ik heb de maan voor je gehaald.
De maan en al die flonkerende sterren'.
Maar Kleine Beer hoorde hem niet meer.
Hij was al in slaap gevallen,
veilig in Grote Beers armen.*

Uit: Welterusten... Kleine Beer', Martin Waddell'

163) *Maar dit is natuurlijk niet een Echt Afscheid
want het Woud is er toch altijd nog,
en iedereen, die goeie maatjes is met Beren,
kan het vinden.*

A.A. Milne

164) *...Haha, die kruimel, jij komt misschien ook nog wel
eens op een avond naar mij toevliegen. Uit Nangijala.
En dan strijk je als een sneeuw witte duif in het
raamkozijn neer. O, ik wou dat je dat deed!*

Astrid Lindgren

165) *Mijn hart heeft zich bij de Duizend gevoegd,
want mijn vriend is vandaag opgehouden met rennen.*

Richard Adams

166) *De eekhoorn zette het lege kopje neer en zuchtte.
Hij keek naar de sneeuw op de takken van de bomen,
en naar de donkere wolken die door de lucht trokken.
Daar zou ik ook wel eens mee willen praten, dacht
hij, met de wolken.
Wat zou ik daar graag eens mee willen praten. Maar
nu niet. Nu ga ik slapen, dacht hij. Hij stapte in bed
en viel in slaap.*

Toon Tellegen

167) *Op de voeten van mijn zoontje
Ze zijn zo klein, ik kan ze allebei
in de ovalen van mijn handen vatten,
hoe moeilijk laat het zich soms denken dat een
meedogenloze dag dit rooft van mij.*

168) *Aanvaarding is een groter kracht dan verzet*

169) *Wanneer je verdrietig bent, blik dan opnieuw in je
hart en je zult zien dat je weent om wat je vreugde
schonk.*

Kahil Gibran

170) *Haar stoel is leeg,
haar stem is stil.
Wij zeggen Heer,
het was Uw Wil*

171) *Heer, geef mij de kracht te aanvaarden
wat niet te veranderen is,
geef mij de moed te veranderen
wat niet aanvaard mag worden
en de wijsheid om het onderscheid
tussen beide te kennen.*

172) *Soms
zou ik willen
dat gisteren
nooit voorbij ging
omdat
vandaag
alles zo anders is.*

173) *Van alle plannen heet gesmeed,
was dit niet gepland.
In de geest van haar gedachten
zal ik voortgaan.
Een gebroken hart voor het leven.*

174) *Hoe iets te zeggen, nu je er niet meer bent,
hoe raken we aan jouw afwezigheid gewend.*

175) *We gaan
we gaan verder
het afscheid tussen ons in*

- 176) *Het was een veelbewogen jaar.
Vooruit nu, verder, samen naar
het zekere ongewisse;
maar wat zullen wij
onze....daarbij missen.*
- 177) *Geef mij de rust om te aanvaarden
wat niet kan worden veranderd.*
- 178) *Wat men liefheeft, men legt het af
als zijn kleren en staat naakt
na te bestaan,
zelf aangeraaft.*
- 179) *Onzegbaar stil en woordeloos
lag het einde in haar ogen.
De laatste draad was dun en broos,
ze heeft het hoofd gebogen.*
- 180) *Opeens was ik ziek
en dacht aan duizend dingen.
Toen kwam de pijn
zodat ik niet meer kon zingen.
Daar was de angst
hoe moest ik het verwerken?
Toen kwam de kracht
en hoorde ik bij de sterken.*
- 181) *Sterven in vrede dat is
met 'n gerust hart je ogen sluiten*
- 182) *Ik heb het leven liefgehad
zo omarm ik ook het eeuwige
wie mij lief heeft, heeft ook het leven lief
heb verdriet, maar vindt het plezier weer terug
alleen om mij dat plezier te doen*
- 183) *Vroeger had ik later nog
de toekomst was van mij
Ik had het leven voor me
nu ligt het achter mij
Vroeger had ik later nog
Ik heb al wat ik bezat
maar alles wat ik heb
ik heb m'n tijd gehad.*
- 184) *De dood ontziet geen mens
Al is het ook een koning
Hij klopt zowel aan het hof
als aan een boerenwoning.*
- 185) *De gedachte aan de vergankelijkheid
van alle aardse dingen
is een bron van grenzeloos lijden
en een bron van grenzeloze troost*
- 186) *Je hebt geen, keus
leven geeft en neemt
leven streelt en beukt
veel dat verrukt
veel dat verbijsterd
veel dat je teistert maar
je hebt geen keus
blijferin geloven*

187) *Doodgaan
is iets wat niet zou mogen.
Toch wordt het veel gedaan.
Wij blijven pogen
het ongedaan te maken
Maar onverrichter zake
keren wij tot het leven
dat ons gegeven is
terug.*

Nog even.

Jan Eijkelenboom

188) *Leven is:
vast willen houden
en toch los
moeten laten.*

189) *Alles van waarde is weerloos*

Lucebert

190) *Als ik toch moet sterven
wil ik in stilte gaan.*

191) *De mens wordt geboren
om te sterven.*

192) *Elk moment van het leven is ook een
groeien naar de dood*

193) *Geen groot verlangen, geen enkele wil
kan maken, dat hij even wacht,
de eenmaal aangevangen tijd.*

M. Vasalis

194) *Je kan een vriend duizend mijlen vergezellen,
maar eenmaal moet je afscheid nemen*

195) *Maar nu is onze slaap gevloeden
en onze droom is voorbij
en het is niet langer morgen.
De middagstond is over ons gekomen
en ons half ontwaken is tot voller dag geworden
en wij moeten scheiden.*

- 195) *Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat,
maar ook het spoor dat je achterlaat.*
- 196) *Leven is dankbaar zijn
voor het licht en de liefde
voor de warmte en de tederheid
in mensen en dingen
zomaar gegeven.*
- 197) *Leven, is staan in de tijd waarin je leeft.
Niet je terugtrekken in het bolwerk
van vroegere opvattingen.
Leven is iedere nieuwe dag durven aanvaarden
uit Gods hand, zoals die tot ons komt
en proberen er een goede dag van te maken.*
- 180) *We hebben veel van je geleerd,
je leerde ons alleen niet,
wat het is jou te moeten missen.*
- 182) *`n Leven dat beleefd werd
eindigt niet op aarde
het heeft onsterfelijke waarde.*
- 183) *Als je iedere nieuwe dag
aanvaardt met een gulle lach
als je met een blij gezicht
denkt aan je werk en aan je plicht
als je zonder veel gepraat
anderen helpt met woord en daad
als je steeds naar het goede streeft
heb je niet voor niets geleefd.*
- 184) *Als je in je levensstrijd
warmte om je heen verspreidt,
als je iemand die daar treurt,
hebt getroost en opgebeurd,
als je hielp waar dat dat kon
aan wat licht en aan wat zon,
als je een goed voorbeeld geeft,
heb je niet voor niets geleefd.*
- 185) *Elk leven heeft zin
als men in vrede sterft*
- 186) *Helpen was je leven
Voor iedereen stond je klaar.
Dank voor alles wat je hebt gegeven.
Dank voor hetgeen wij betekenden voor elkaar.*

- 187) *Een leven,
sympathiek
een leven
zorgzaam
een leven,
van liefde
een leven
volbracht*
- 188) *En alleen is leven leven
als het tot den dood ontroert*

P.C. Boutens
- 189) *En blader terug
als de zomer voorbij is
in een rijk prentenboek*
- 190) *Hij daagt ons uit, de dood voorbij
te leven in zijn geest, nu hij
zijn liefde ons heeft toevertrouwd
op ons zijn toekomst heeft gebouwd.*
- 191) *Het leven is
niets waard,
maar niets is
meer waard,
dan het leven.
Alles
heeft hij gegeven.*
- 192) *Het leven kan alleen achterwaarts
begrepen worden,
maar het moet voorwaarts worden beleefd.*

S.Kierkegaard
- 193) *Tot de grens hielden we elkaar bij de hand
Nu scheiden onze wegen zich
Wat zal blijven is
de echo van een karaktervol leven.*
- 194) *Hij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad,
nog zoveel te doen
zoveel te geven,
nog niet klaar
in dit leven.*
- 195) *Vraag je niet af hoe lang je leeft, maar hoe;
wat je gedaan heb met je leven,
wat je, bewust, de mensen hebt gegeven.
de tijd waarin doet er niet toe.*
- 196) *Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zichzelf...*
- 197) *Om je heengaan treuren wij,
om wat je was zijn we je dankbaar*

198) *zo kunnen bomen in het landschap staan,
in volle rust en helemaal compleet
zo is ze ook die middag doodgegaan
en nooit vergeet ik wat zij voor me deed*

Toon Hermans

199) *Pas als je geleefd heb
kun je sterven
Ik heb geleefd*

200) *Wie zo'n respect en liefde nalaat,
is in vrede gestorven.*

201) *Dit zij mijn troost: mij werd gegeven
wat het bestaan den sterke biedt:
de volheid van het aardse leven.*

202) *Groot was jo inzet voor alles,
moge deze verder leven in ons.*

203) *Afscheid nemen is
met zachte vinger wat voorbij is
dichtdoen en verpakken
in goede gedachten ter herinnering.
Afscheid nemen is
met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
om niet te vergeten.
Afscheid nemen is
losrukken en achterlaten
en niet kunnen vergeten.*

204) *AFSCHEID
Als mijn tijd gekomen is,
ik afscheid neem van het leven
merk jij, in al je eenzaamheid,
dat ik onzichtbaar
bij jou ben gebleven.*

205) *Als een schip achter de kim zeilt,
is het niet weg,
je kan het alleen niet zien.*

- 206) *Al heeft hij ons verlaten
hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in hem bezaten
is altijd om ons heen.*
- 207) *Een mens heeft niet veel tijd nodig
om iemand te zijn, iemand te worden
betekenisvol voor anderen
onvergetelijk, onvergelijklijk zelfs.*
- 208) *en telkens weer zal ik je tegenkomen
we zeggen veel te gauw: het is voorbij
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen
niet wie je was en ook niet wat je zei*
- Toon Hermans*
- 209) *In de lichte ruimte
die stilte is,
is een schaduw blijvend.*
- 210) *Haar inzet was groot voor allen.
moge deze in ons verder leven,
want zij zijn niet waarlijk dood,
die in ons harte leven.*
- 211) *Er is geen dood. Mensen sterven alleen als we ze
vergeten.
Als je aan me blijft denken, zal ik altijd bij je zijn.*
- Isabel Allende*
- 212) *Het lichaam is vergankelijk
De geest zal voortbestaan
Want onze herinneringen
daar komt niemand aan*
- 213) *Groot is de leegte die zij achterlaat,
mooi zijn de herinneringen die blijven*
- 214) *'t Is stil geworden in huis
nu jij er niet meer bent,
doch je hart blijft bij ons,
alles spreekt over jou.*
- 215) *Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart
voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.*
- 216) *Door de tranen van dit uur
sluipt de glimlach der herinnering,
de fijne uren met die goede mens,
die stem, die ogen en dat hart,
dat hart vooral, een blijvende herinnering.*
- 217) *Wáár j' ook bent, ik zou 't niet weten,
niet in tijd of afstand meten,
ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zó dichtbij.*

- 218) *...en leven is eeuwig
en liefde is onsterfelijk
en dood is slechts een horizon
en een horizon is niets anders dan
de beperking van ons zien*
- 219) *In harten te leven
die men achterlaat
is niet sterven*
- 220) *Maar de herinnering is warm,
want sterft een mens,
gedachtenis blijft leven in ons, altijd*
- 221) *Onsterfelijk ben jij voor hen
wier leven jij hebt beroerd*
- 222) *Samen verdrietig
blijft ons, warm en gelukkig,
de herinnering.*
- 223) *Je ging en gaf mij mee,
dit:
jij zit in iedere vezel
van mijn lichaam en
ik zal je er nooit meer
uitzweten.*
- 224) *Sterven is geen afscheid
van het leven
wel van de tijd*
- 225) *Sterven is jezelf overgeven aan het onbekende
en doorleven in de herinnering van de mensen,
die je liefhebben.*
- 226) *Waar het liefste bezit
slechts herinnering wordt*
- 227) *Waar je zoekt zal
ik niet zijn, maar zoek niet
want ik ben bij je.*
- 228) *Je licht ging uit
je stralen schijnen door
we zijn er door geraakt
en warmen ons nu
aan het schijnsel van je ziel*
- 229) *Wanneer je afscheid neemt van je vriend
treur je niet; want wat je het diepst in hem bemint
kan klaarder voor je zijn bij zijn afwezigheid.*

Kahlil Gibran

- 230) *Jij was onze geborgenheid
Ons tegenwicht
De intens levende
De storm soms
Maar ook de luwte
Geleefd heb je
Tot het einde toe
En je leeft nog*
- 231) *Weggaan kun je beschrijven
als een soort van blijven*

Rutger Kopland
- 232) *Wel uit bet oog
niet uit ons hart*
- 233) *Mijn ogen
turend
langs velden, langs wegen
Nergens meer een glimp van jou
Ogen gevuld met tranen
Voorgoed
weg uit het heden
maar,
voor altijd
in mijn verleden*
- 234) *Zij zijn niet waarlijk dood
die in ons harte leven.*

De Genestet
- 235) *Nu jij slaapt
zonder te dromen
zul je nog altijd
in mijn dromen komen:
ik zal voor je ademen, voelen en horen
niemand verdwijnt
en niets gaat verloren.
Want niet door je lichaam,
maar wel door je geest
zal iedereen weten
wie jij bent geweest.*
- 236) *Overal je schaduw
je beeltenis in de nacht
je lichaam op het zand.
Overal je schaduw
je ogen in de lichten
je bent in mijn gedachten.
Overal je schaduw
hoe kan ik je vergeten?*

Tussen jou en mij
- 237) *ligt de afstand
van continent en oceaan,*

*maar jou en mij
scheidt niets, want
mijn hart is met jou meegegaan.*

- 239) *Daar zal de duisternis
voor mij niet donker zijn,
de nacht zal stralen als de dag.*
- 240) *Als het morgen licht is, liefje,
kom ik je halen.
In een boot met witte zeilen
voor de grote overtocht.
We zullen dansen op de golven
zweven in de wind
langs de hemel scheren.
Wanneer we door het licht heen glijden
naar de einder van onze dromen
waar alleen maar kinderen kunnen komen
waar alleen de liefde kan bestaan.*
- 241) *Het schip van de wind ligt gereed voor de reis,
de zon en de maan zijn sneeuw witte rozen,
de morgen en nacht twee blauwe matrozen -
wij gaan terug naar het paradijs*

H. Marsman

- 242) *De laatste uren voor het einde,
dan wordt die grote wereld klein,
is plotseling alles onbeduidend,
tot aan het laatste beetje pijn.*

*Wat wij zo indrukwekkend vonden,
verliest zijn glans, verliest zijn zin,
maar achter die gesloten ogen,
glanst een gigantisch groot begin.*

Toon Hermans

- 243) *Je bént niet dood - de Heer heeft je geroepen
bij Hem te wonen in Zijn glanzend huis;
Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
Je hébt ze nu - want je bent veilig thuis.
Je bent niet dood - je mag voor eeuwig leven,
Je bent verlost van onvolkomenheid,
van pijn en van verdriet. God zal je geven
een onbegrensd geluk in onbegrense tijd.*

Nel Benschop

- 244) *„En zo ging ik de horizon voorbij
en kwam in het land van de dageraad”*

- 245) *Er is een vaste wet in ons leven:
Als de ene deur voor ons sluit,
gaat de andere open*

André Gide

Eerst is je wereld groot
246) *je kunt er reizen tot en met*
maar heel dicht bij de dood
is hij niet groter dan je bed

maar als het wonder is geschied
waarop de mensen hopen
dan gaat als je je ogen sluit
een nieuwe wereld open

247) *Het licht schijnt in de duisternis*

De mensen van voorbij
zij worden met vergeten.
de mensen van voorbij
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij.

Hanna Lam

248) *Ik ben geborgen en beschermd in het licht*

249) *Vrees niet het leven te verliezen, want de dood is*
slechts een verandering van woning.

Pythagoras

250) *Ergens bloeit een nieuwe wereld*
het is het beloofde land,
ik weet dat ik er eens zal komen,
dus neem me bij de hand.
Maar als ik jou zou moeten missen,
wat blijft dan nog van mij ?
Er is geen ander in de wereld zoals jij.

251) *ik hoop niets*
ik vrees niets
ik ben vrij

Kazantzakis

252) *Waar mensen zijn, die elkaar verstaan*
waar liefde is, daarheen wil ik gaan.
Waar eeuwig vrede is, waar de zon steeds schijnt
waar een nieuwe wereld is, die niet meer verdwijnt.

253) *Streel haar, wind*
streel haar, rust
neem haar mee zon
laat haar kracht
en liefde over
de wereld waaien
tot ze rust vindt
in een nieuw leven
zonder de terugkerende
vraag
naar 't waarom
van haar dood

- 254) *Het leven is een klim naar boven
Ieder op zijn eigen manier
Treur niet, ik ben nu op de top
En geniet van het uitzicht*
- 255) *Ik hoop op een land
met grote bossen,
bloeiende bloemen,
en een koor van fluitende vogels.
Im Paradisum*
- 256) *Ik verlaat nu mijn lichaam
mijn ziel neem ik mee
ik geloof in de hemel
daarmee heb ik vree*
- 257) *Ik kan slapen zonder zorgen,
want slapend kom ik bij U thuis.
Alleen bij U ben ik geborgen.*
- 258) *Stil maar, wacht maar,
alles wordt nieuw...*
- 259) *Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer:
aan Hem behoren wij toe.*
- 260) *Vita mutatur non tolitur
het leven wordt veranderd,
niet weggenomen.*
- 261) *Er is een leven na de dood
want het heelal is onmetelijk groot.
Ik ben niet bang om dood te gaan
want mijn geest zal voortbestaan.*

262) *Als je echt van iemand houdt
iemand alles toevertrouwd
een die echt weet wie je bent
ook je zwakke plekken kent
die je bij staat en vergeeft
een die 'naast' en 'in' je leeft
dan voel je pas wat leven is
en dat liefde geven is*

Toon Hermans

263) *Altijd samen, nooit alleen
Onafscheidelijk, altijd één.*

264) *De grenzeloze liefde,
Die zij naar ons heeft uitgestraald,
Wordt nu in eindeloze
Herinnering vertaald*

265) *Je hart was gul en breed en diep
bood ruimte aan zo velen
een ruimte die vaak overliep
van warmte om te delen*

266) *'t Liefste wat ik heb bezeten,
...jaar de spil van mijn bestaan,
vraag me niet dat te vergeten
en gewoon weer door te gaan.*

267) *Je hebt me zoveel ruimte gegeven
maar wat is ruimte zonder jou?
Je hebt me zoveel liefde gegeven
waarmee ik doorleef, tóch met jou.*

268) *De band is zo sterk, het afscheid zo moeilijk*

269) *Voor wie liefhebben wordt Leven
met een hoofdletter geschreven
ondanks leed en droefenis
omdat Leven, Liefde is*

Toon Hermans

270) *Ik voel nog in mijn hand
het laatste drukken van je handen.
Daarin lag nog wat leven
daar in lag reeds de dood.
Daarin lag al die liefde
sedert jaren mij gegeven
en gij in ene drukking, nu
voor eeuwig in mij sloot.*

271) *Wat zal ik schrijven over 'ik'
'ik' ben een deel van jij
en 'jij' bent 'ik' door dun en dik
en daarom zijn wij 'wij'.*

272) *De liefde is het grootste wat er leeft
onder de mensen, maar zij bestaat uit
ontelbaar veel kleine dingen.*

Toon Hermans

273) *Samen plezier, samen op reis
samen een eenheid, samen eigenwijs
samen kwaad en samen goed
samen verdriet en samen weer moed
nu verder zonder hem, dat doet pijn
te weten nooit meer samen te zijn.*

274) *Omdat er liefde is
bestaat er geen voorbij
in alle eeuwigheid
ben jij*

Toon Hermans

275) *En altijd is het zo geweest,
dat de liefde haar eigen
diepte niet kent dan op het uur der scheiding.*

Kahlil Gibran

276) *Mijn liefde is vervlogen,
heel zachtjes uitgeblust.
Geen hand meer op de mijne,
geen mond meer die mij kust.
Geen lachje in de verte,
geen hand meer door mijn haar.
Niet meer samen zitten
en kijken naar elkaar.
Er vallen nu geen woorden,
er is geen ergernis.
Maar nu weet ik uit ervaring
hoe eenzaam, eenzaam is.*

277) *weet je
wat nu zo zonde is
dat ik dit op schrijf
zonder jou*

Bert Schierbeek

278) *Samen alles gehad
Samen alles gekregen
Elkaar en onze liefde
Goed bedeed
Toch iets vergeten
Van alles genoeg
Behalve van de tijd*

279) *Niets ter wereld kan een mens vervangen
van wie men heeft gehouden*

- 298) *Alles waar je echt van houdt
zal warmte blijven geven.
Ook al is het niet gebleven,
't blijft altijd een deel van jou
Een stukje van je leven....*
- 299) *Vergeef me dat ik
achterlaat wat ik
zo zeer heb liefgehad.*
- 300) *Niemand die het weten kan
hoeveel ik van je hou.
Niemand die mij troosten kan
in mijn verdriet om jou.
Niemand die begrijpen zal
hoe vreselijk ik je mis.
Niemand die beseffen zal
hoe erg die pijn wel is.*
- 301) *Nu tel en omhels ik
alle intense momenten
die we samen deelden*
- 302) *Tussen hoop en herinnering
bloede ons geluk*
- 303) *Vanaf nu nooit meer compleet*
- 304) *Samen plezier, samen op reis.
Samen een eenheid, samen eigenwijs.
Samen kwaad, samen goed.
Samen verdriet, samen weer moed.
Nu verder zonder jou, dat doet pijn,
te weten nooit meer samen te zijn.*
- 305) *Wat op liefde gebouwd is
kent geen vergeten*
- 306) *Sta niet achter me
ik zou je niet kunnen zien
sta niet voor me
ik zou verdwijnen in je schaduw
maar sta naast me
want samen staan we sterk.*
- 307) *Zonder liefde geen leven,
zonder leven geen dood.*
- 308) *Waarom ben jij nu niet meer in leven?
Ik had jou nog zoveel willen geven.
Nu kan ik alleen nog maar dromen
over dingen die nog hadden kunnen komen.
Ik hoor in gedachten je stem, waar ik zoveel van hield.
Ik had nog zoveel willen zeggen
zoveel aan jou uit willen leggen.
Je zal er nooit meer voor mij zijn
en..... , dat doet zo'n pijn.
ik mis je stem, je lach
nooit zal ik vergeten hoe lief je voor mij was.*

- 309) *De liefde is sterker dan de dood*
- 310) *Is een vriendschap over als je
plotseling bent heengegaan
houdt het op je goed te voelen
als je aards bestaan veranderd is
betoverd en over is
in herinnering geslepen
als een heldere edelsteen
niemand weet waar je bent
of waar je heen bent gegaan
ik voel je hier soms naast me
ik voel je hier soms naast me staan*
- Martijn van Dooren*
- 311) *Het diepste verdriet
wordt zo dikwijls verzwegen,
voor 't diepste geluk
schieten woorden tekort,
wij zijn met het diepste verlangen verlegen
waar 't liefste bezit slechts herinnering wordt.*
- 312) *Heb ik vandaag al gezegd dat ik van je hou...?*
- 313) *De vogels trekken weg
De bladeren ruisen in de wind
De storm steekt even op
....en toen werd het stil.*
- 314) *Alle geluid dat nog van verre sprak verstierf,
de wind, de wolken,
alles gaat al zachter en zachter,
alles wordt zoo stil....*
- 315) *De zon scheen
De vogels floten
de bloemen bloeiden
en toen werd het stil*
- 316) *Een boom werd geveld*
- 317) *De sterke eik, waaronder wij altijd hebben kunnen
schuilen, is niet meer.*

318) *Niet een blad maar een boom is gevallen
Geveld door een felle storm
Nu door liefde en wind gedragen
is hij op weg gegaan*

319) *Ik ween om bloemen, in den knop gebroken
En voor de ochtend van haar bloei vergaan.*

Willem Kloos

320) *In deze vroege herfst is dit dwarrelend
blad in de luwte tot rust gekomen*

321) *Je kunt een boom omhakken,
maar nimmer het feit teniet doen
dat die boom er geweest is...*

322) *Een bloem stralend, sierlijk en krachtig,
zo was zij.
Een bloem waar eenieder die haar ontdekte
bij stilstand, genoot,
zo was zij.
Een bloem waarvan de geur des levens
langzaam door de wind is meegenomen
en door onze harten is opgevangen,
zo werd zij.
Een bloem wier positieve levenshouding
onze gedachten heeft vervuld,
zo is zij.*

323) *Gelijk het gras,
is ons kortstondig leven,
gelijk een merel, die prachtig fluit
en zo de komst van de ochtend aanduidt,
gelijk een bloem,
die op het veld verheven sierlijk pronkt,
maar krachteloos is en teer,
wanneer de wind zich over het land laat horen.*

324) *Wandelend door het bos,
lag voor me,
als door een stormwind losgerukt,
een grote, stoere boom.
Zijn wortels zochten tevergeefs
naar enig houvast in de ijle lucht.
Enkele reeds vergeelde bladeren
vormden een voorteken van de dood.
In mijn gedachte stapten mannen
gewapend met bijl en zaag over zijn stam.
Zaagden stukken uit zijn kruin,
totdat niets meer overbleef dan enkel de kuil
waarin eens zijn standplaats was.
De zwarte grond stak scherp af
tegen de kleuren van het bos.
Nu is het de met gras begroeide oneffenheid,
een eenheid vormend met het landschap,
die mij steeds weer opnieuw
doet denken aan wat toen bestond.*

Pierre Pelzer

- 325) *Laat het leven schoon zijn als zomerbloemen
en de dood als najaarsbladeren.*
- 326) *Mensen, hun dagen zijn als gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld,
dan waait de wind en ze zijn verdwenen*
- 327) *een mens is diep als de zee
oneindig diep onpeilbaar overklaarbaar
bruisend vernielend troostend
in diepste diepten stilte
zo is een mens als de zee.*

Bauwke Zijlstra

- 328) *Nooit keert een uur terug
nooit heeft een vrucht
tweemaal dezelfde smaak*
- 329) *Waarom wordt een zo zeldzame
kleurige, geurende bloem geplukt?*
- 330) *Als 'n bloem, zo is 't leven,
't begin is teer en klein.
De een die bloeit uitbundig,
d'ander geurt heel fijn.
Sommige bloemen blijven lang,
weer anderen blijven even.
Vraag niet bij welke je behoort,
dat is 't geheim van het leven.*
- 331) *Onze harten zijn verscheurd,
woorden schieten te kort
gedachten lijken zinloos
tranen een vertoning
kwaadheid een speldeprik;
onmacht is weer koning
....leeft niet meer.*
- 332) *Zo sterk en ook zo broos,
veel te vroeg zijn we je kwijtgeraakt.
Woorden schieten tekort
om ons verdriet te omschrijven*
- 333) *leven
uitgezaaid, uitgezaaid
weggemaaid, weggemaaid
dood*
- 334) *....Van alle verlies is het verlies
aan verleden, aan herinnering
het moeilijkst te verdragen*

- 335) *Dit is niet te verdragen:
afscheid voorgoed
van mensen
waarmee mijn liefde is vergroeid,
waarmee mijn leven is gevuld.*
- 336) *'t is veel erger
dan je denkt
als je denkt
is 't nog erger*

Bert Schierbeek
- 337) *Waarom dit leed ons aangedaan
wij willen dit niet dragen
het trilt in ons en doet ons pijn
het vlijmt in vele vragen.*
- 338) *Hier van Ome Jan mijn laatste groet
ik heb nu dankzij alles
een leven zoals 't niet moet.
U bent helaas zonder de waarheid heengegaan.
ik mocht in uw laatste uren niet naast u staan.
Rust zacht Opa, hopelijk in hogere sferen.
Eens zal iedereen de waarheid nog wel eens leren.
Vaarwel OPA,
Ome Jan, vrouw en kind*
- 339) *Op 9 januari jl. heeft een onwetende getracht ons te
ontnemen war ons het dierbaarste is.
Hij kon niet weten dat échte liefde onsterfelijk is
omdat hij die nooit gekend heeft.*
- 340) *Als mijn tijd gekomen is
wil ik van niemand rouw
ik wil nog duizend jaar leven*

Chairil Anwar
- 341) *gesloten ogen
houden verdriet verborgen
alleen
trillende wimpers en bevende lippen
verraden de innerlijke pijn
geuit door een traan*
- 342) *als ik dood ben, niet die theatrale rouw
neem wat franse kaas, wat stokbrood en wat wijn
ik wil ook niet in een vaasje op de schouw
ik wil gewoon een stukje kerkhof zijn*

Toon Hermans

.....Begraaf me met liefde
343) en weinig verdriet.

Huil niet om mij
mijn lijden is ten einde
344) voor mij geen zorgen meer
geen angst en nooit meer pijn.

In feite zou ik gister weer gegaan zijn.
Dat behoefde niet meer, zei het ochtendblad.
345) „Gestorven: onze zoon en broer en zwager...
In stilte gecremeerd" - en dat was dat.

„In stilte" -jee, waarom in „alle stilte"?
Het was zijn „laatste wens", dat stond erbij.
Ik snap 't niet, dat zou hij mij niet aandoen.
Dat is gewoon gelogen volgens mij.

De engelen hebben zich aan u gehecht
346) en gij zijt bijna onvindbaar meer.
De grote perspectieven van weleer
staan in mijn ogen, leeg en recht.

Gerrit Achterberg

De lente en de dood gaan saam
247) in vriendschap zonder vorm of teken
wie aan de ene is bezweken
zal aan den ander ondergaan.

Gerrit Achterberg

Een kou die mij herinnert dat ik ziet zal sterven,
348) en dat de sterren eeuwig zullen schijnen,
en zij aan mijne zijde,
verblijd omdat de sterren schijnen
en dat wij eeuwig zullen leven,
gelijk zij zei
eeuwen geleden.

Gerrit Achterberg

Dood, in mijn donker drijven
349) delen uit uw gebied,
die ik niet kan beschrijven;
taal verdragen zij niet.

Gerrit Achterberg

Ik ben niet verder van u af
350) dan de dikte van deze steen
en die boven op uw graf

Gerrit Achterberg

- 351) *De stilte voor geboorte,
stilte na dood,
het leven is louter geduid
tussen twee ondoorgrondelijke stiltes.*
- Isabel Allende*
- 352) *Herinner mij. Ik heb mij neergeschreven
op de rand van nu en daarna en toen,
omdat ik niet anders kon, wilde doen
en ik leven moest, het uitriep van leven.*
- Hans Andreus*
- 353) *Ik denk de echte
dood is zo licht
als een veertje
dat je
wegblaast in een lucht
bol van zon
en dat schommelend verdwijnt
in het licht dat schijnt
alsof er in de verste verte
nooit een eind aan komt....*
- Hans Andreus*
- 354) *En voor altijd is dit mij bijgebleven:
hoe zeer veel stiller dood dan slapen is;
dat het een daaglijks wonder is, te leven,
en elk ontwaken een herrijzenis.*
- J.C. Bloem*
- 355) *Leven: een duizeling bevangt de lijven,
het lentefeest rumoert met dans en schal.
Dood: op de heuvelen alleen te blijven,
terwijl de herders keerden naar het dal.*
- J.C. Bloem*

356) *Niet te verzoenen is het leven.
Ten einde is dit wellicht nog 't meest:
Te kunnen zeggen: het is even
Tussen twee stilten luid geweest.*

J.C. Bloem

357) *Alles is veel voor wie niet veel verwacht.
Het leven houdt zijn wonderen verborgen
Tot het ze, opeens, toont in hun hogen staat.
Dit heb ik bij mijzelf overdacht,
verregend, op een miezerige morgen,
domweg gelukkig, in de Dapperstraat.*

J.C. Bloem

358) *In het stedelijke duister van de straten
nemen we afscheid - en het drukt als lood,
kijken om en wuiven, reeds verlaten,
slaan de hoek om, en het is de dood.*

J.C. Bloem

359) *Zeg me dat het niet zo is,
zeg dat het niet waar is.
We doen alsof ze gewoon verder leeft
zelfs als het niet zo is.*

Frank Boeyen

360) *Natuurlijk hebben wij verloren
en wacht de dood ons aan het eind.
Met onze schouders ver naar voren
staan wij nog amper overeind.
In eigen kilheid zo gevangen
dat men voor liefde zich verschuilt.
Zo aan het eind van elk verlangen,
maar dan een vriend te zien, .. die huilt.*

Jacques Brel

361) *Een nachtlang zat ik
bij mijn stervende vriend
hij knorde en mompelde
ik omhelsde zijn groot lijf
streelde zijn haar*

*Ik wilde hem niet verlaten
maar er was nog iets
iets van hem en mij
het leven
waar ik achteraan moest*

*glinsterspoor van een slak
op het nachtelijk asfalt*

Remco Campert

362) *Als ik dood ga
hoop ik dat je erbij bent
dat ik je aankijk
dat je mij aankijkt
dat ik je hand nog voelen kan
dan zal ik rustig doodgaan
dan hoeft niemand verdrietig te zijn.
Dan ben ik gelukkig.*

Remco Campert

363) *Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan,
een tijd van gaan te zitten en een tijd van gaan te staan.
Een tijd van te ontbijten en een tijd van te gaan
werken,
een tijd van te vergeten en een tijd van zich beperken.
Een tijd van grote vreugde en een tijd van diepe rouw,
een tijd van milde regen en een tijd van felle kou.*

Jules de Corte

364) *Wie weet of leven niet een soort sterven is,
of sterven in het ondermaanse niet als leven geldt?
Wie weet of dit gebeuren dat wij sterven noemen,
niet werkelijk leven is,
en of leven niet werkelijk sterven is?*

Euripides

365) *Gedenk nu de aarde opengaat
het kind, dat leefde in zijn gelaat
en dat de lei heeft volgeschreven.
God alleen wist dat het nadien
de grote nieuwe brug wou zien.
De engelen gaven vrijgeleide.*

Hij is reeds aan de overzijde

Ida Gerhardt

366) *Hadden wij nimmer nog zwanen gezien,
vlogen zij over met ruisende slagen,
o, wij zouden dit duister verjagen -
eindelijk bevrijd zijn misschien*

Ida Gerhardt

367) *Het is allengs, een onomstotelijk weten
dat Gij vernieuwd zult wezen en herschappen
wanneer men van U
schrijven zal 'ontslapen'
wanneer uw naam op aarde is vergeten*

Ida Gerhardt

- 368) *Op dat ogenblik
ging er onzichtbaar iets aan mij voorbij;
Luisterend met al mijn zinnen hoorde ik
mijn vader fluisteren
„Het is goed met mij”*

Ida Gerhardt

- 369) *Zo kom tot rust. Vertrouw u aan de nacht,
te slapen gaat nu alles op de aarde
en geeft verloren wat uw hart bezwaarde,
langs verre stromen wordt het thuis gebracht.*

Ida Gerhardt

- 370) *Zéker zal hij er zijn,
die wij op aarde beschreiden,
komend over de weide,
lachend en zonder pijn.
Kniediep in bloemen, klein,
komende over de weide,
lopende tussen ons beiden. -
En in zijn wijze geleide
zullen wij kinderen zijn.*

*Komende over de weide,
zéker zal hij er zijn.*

Ida Gerhardt

- 371) *Als ze als kind de warmte van de zomer had gekend
als ze die warmte in haar winter nooit had verloren
als ze als kind de warmte van een nest had gekend
had het haar leven lang niet zo gevroren.*

Liselore Gerritsen

- 372) *en als ik zoals iedereen op een goeie dag zal doodgaan
hoop ik dat dat is op het uur dat de andere mensen
opstaan
ik doe zoals altijd m'n ogen dicht
in het allervroegste morgenlicht
en met mijn mooiste kleren aan
ga ik van mijn stad vandaan
ik zal mijn langste nacht in gaan als de nacht voorbij is
en het leven dat ik heb ineens niet meer van mij is*

Liselore Gerritsen

- 373) *Wie heeft de zon uit jouw gezicht gehaald
wie heeft het licht in jou gedooft
wie brak jouw kleine hart
kleurde je ogen zwart
wie brak jou vleugels in de vreugde van een vlucht
wie heeft jou, net als ik, te weinig lief gehad*

Liselore Gerritsen

374) *In de diepte van je verwachtingen en je verlangens ligt
je zwijgende kennis van het hiernamaals;
en als zaden, dromend onder de sneeuw,
droomt je hart van de lente.
Verlaat je op deze dromen want daarin gaat de poort
naar de eeuwigheid schuil.*

Kahlil Gibran

375) *En wat is ophouden met ademen anders
dan de adem bevrijden van haar
rusteloze getijden, opdat zij moge
opstijgen en verruimen en God
ongehinderd zoeken?*

Kahlil Gibran

376) *Zo blijft er niets meer over van de dagen,
als wij nog enkel wachten op het sterven;
liefderijk samen, zoeken wij de zerken
dwars door de wanden heengeleid der kamer.*

Maurice Gilliams

377) *'t Is wisseling
Van zijn en niet zijn en dat ieder ding,
Zielen en bloemen, drijven naar dat rijk,
Waar het wit en stil is en den dood gelijk*

Herman Gorter

378) *Niemand mag doodgaan, niemand verdwijnen,
maar je weet net als ik; er gaat veel te veel mis
oorlog, auto's, veerboten, treinen
en niemand weet hoe laat het is.
Is het vijf voor twaalf? Of net half zeven?
Hoeveel uur heb ik nog? Of rest mij een kwartier?
Hoelang mag ik doorgaan, doorgaan met leven?
Ik heb echt geen idee dus ik grijp het plezier.*

Youp van 't Hek

379) *Soms lijkt het leven droefenis en pijn
alsof je duizend dingen plotseling bedreigen
soms is 't of je armen vleugels zijn
en je in de blauwe hemel op kunt stijgen*

Toon Hermans

380) *Het huis is leeg en koud
als ik je stem niet hoor
de tafels, stoelen en het bed
het stelt geen moer meer voor
een boom zonder takken
'n , hemel zonder blauw
m`n lief- dat is een dag
zonder jou*

Toon Hermans

- 381) *Ik zal nog altijd grapjes met je maken
we zullen samen door het stille landschap gaan
nu je mijn handen niet meer aan kunt raken
raak je mijn hart nog duidelijker aan*

Toon Hermans

- 382) *Bedenk tenslotte dat er Eén is
die precies weet hoe lang je leeft.
Tot op de minuut.
Met andere woorden:
„Laat het maar aan Hem over.”*

Toon Hermans

- 383) *Ik lees in jou
nu jij zo stil en onbewogen
hier ligt, Zijn liefde
en Zijn machtig mededogen
waardoor uit koude klei
zo vastgevroren
altijd opnieuw
weer leven wordt geboren*

Toon Hermans

- 384) *De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en iedereen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen naar de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat al wat sterft zal bloeien.*

Toon Hermans

- 385) *je hebt iemand nodig
stil en oprecht
die als het erop aan komt
voor je bidt of voor je vecht
pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient
dan pas kun je zeggen:
'k heb een vriend.*

Toon Hermans

- 386) *Even aan het einde zwaaien met je hoedje
Even neuzen snuiten, nog 'n weesgegroetje
Kleine plechtigheid, tot aan het laatste Amen
Doodgaan doe je héél alleen
Leven doe je samen.*

Toon Hermans

- 387) *Toen hij dood ging
wat gebeurde er
met al die gebieden
van denken en terugdeinzen
van pijn en plezier
waartussen hij gespannen was.
Wat gebeurde er
dat de spanning brak?*

D. Hillenius

- 388) *Zo langzaam had de ziekte hem verteerd
Dat niemand aan zijn sterven heeft gedacht;
Hij had nog pas gecijferd en beheerd:
Toen brak een draad en was 't opeens volbracht.*

H.W.J.M. Keuls

- 389) *Zoals je hoofd is afgewend,
zoals je handen zijn weggelegd,
zoals je zit alsof je je lichaam
al hebt verlaten*

Rutger Kopland

- 390) *Ga nu maar liggen liefst in de tuin,
de lege plekken in het hoge gras,
ik heb altijd gewild dat ik dat was,
een lege plek voor jou, om te blijven.*

Naar: Rutger Kopland

- 391) *Weggaan is iets anders
dan het huis uitsluipen
zacht de deur dichttrekken
achter je bestaan en niet
terugkeren. Je blijft
iemand op wie wordt gewacht.*

*Weggaan kun je beschrijven als
een soort van blijven. Niemand
wacht want je bent er nog.
Niemand neemt afscheid
want je gaat niet weg.*

Rutger Kopland

392) *De mensen van voorbij
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij
ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen,
die wij zo graag herhalen
in bloemengeuren, in een lied
dat opklinkt uit verdriet.*

Hanna Lam

393) *Ik heb mij langzaam recht overeind gezet.*

*ik heb gehoord, dat ik heb gezegd
in een huiv'rend, donker beven;
ik erken maar één wet:
léven.*

H. Marsman

394) *Laat mij alleen
dit is de tweesprong onzer wegen,
gij hebt mij tot den versten rand geleid.*

*maar keer hier om, ween niet,
gij kunt den laatsten tocht naast mij
niet schrijden,
noch ik met u, gij gaat hem eens alleen.*

H. Marsman

395) *Het circus gaat door
In mij breekt mijn hart
Mijn grime vervaagt
Maar mijn lach blijft.*

Freddie Mercury

396) *Noem mij, bevestig mijn bestaan,
laat mijn naam zijn als een keten.
Noem mij, noem mij, spreek mij aan,
o, noem mij bij mijn diepste naam.*

voor wie ik liefheb, wil ik heten.

Neeltje Maria Min

397) *En de wind en de lichten der schepen
zeggen dat al wat voorbijgaat
op reis is zonder thuisreis
naar een einde waar niemand ons bijstaat.*

Martinus Nijhoff

398) *Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.*

Huub Oosterhuis

399) *En niemand weet wat leven is
alleen dat het gegeven is.*

Huub Oosterhuis

400) *Ik zal de halmen niet meer zien
noch binden ooit de volle schoven,
maar doe mij in den oogst geloven
waarvoor ik dien....*

A. Roland Holst

401) *- verdriet
zie je niet
je bent het
soms went het
soms niet -*

J.C. van schagen

402) *Het leven is een loterij
je wordt geboren, je hoort erbij.
En dan opeens, je hebt niets misdaan
word je gedwongen weer te gaan.
Zo ga je halverwege dood,
je bent zo klein, je houdt je groot,
waarom jij wel, die ander niet?
Dat is de vraag die God verbiedt:
een kansspel is het aards bestaan,
daar helpt geen lieve moeder aan.*

Nico Scheepmaker

403) *Ik mis je zoals nooit tevoren.
Hoewel: ik miste je altijd
als ik je niet kon zien of horen.
ik miste je aanwezigheid.*

Nico Scheepmaker

404) *Een mens kan zich vergissen in de tijd
maar niet in de seconde die hem scheidt
van alles wat hij liefheeft: leven, vrouw,
de dingen die hij niet verliezen wou.*

Nico Scheepmaker

405) *Ach laat me gaan, laat me maar gaan, ik ben
al té doorleefd om me nog te verzetten.
Het leven kent nu eenmaal vast wetten,
die ik niet toejuich, maar toch wel erken.*

Nico Scheepmaker

406) *Ach, wat weten wij van 't leven?
't Wordt je op een dag gegeven
en op een dag weer afgenomen.
Dichterbij kun je niet komen.
Dichterbij zijn dood en leven
in de liefde opgeheven:
één ondeelbaar, niet te scheiden,
vreugde eerst en laten lijden.
Want het eerste wat we erven
in het leven is het sterven.*

Nico Scheepmaker

407) *Je hebt weinig gedacht en veel gezweven
en stil de handen om mijn hoofd gelegd,
zoo zeggend: „Ook de grootste liefde kan niet
tegen den dood die niets ontziet en alles slecht.”*

J. Slauerhoff

408) *Zo licht als een bloemblad valt
op een tafelkleed, twee uur 's nachts,
stiller verdriet
is er niet*

Gabriël Smit

409) *Dat wat in uitputting eindigt
is de dood
doch het volmaakte eindigen
is in het eindeloze*

Rabindranath Tagore

410) *Hij stierf veel te vroeg
maar hij had geen berouw
hij had met zijn leven
gedaan wat hij wou.*

Teeuwen en Smeenk

411) *De merel stort zich met een kreet
vol wildheid in de voorjaarsvlagen.
ik kan het bijna niet verdragen:
mijn voorjaar en mijn lief zijn heen.*

M. Vasalis

412) *En plots begon het hele park te beven,
bomen en blaadren golfdn in een warme vloed
van tranen, die binnen mijn ogen bleven,
wijl men om het bestaan niet wenen moet.*

M. Vasalis

413) *Maar tussen de aderen van het lijden
niets meer om u te verblijden:
mazen van uw afwezigheid,
bijeengehouden door wat pijn
en groter wordend met de tijd*

Arm en beschaamd zo arm te zijn.

M. Vasalis

414) *Er is een boom geveld met lange groene lokken.
Hij zuchtte ruisend als een kind
terwijl hij viel, nog vol zomerwind.
ik heb de kar gezien, die hem heeft weggetrokken.*

M. Vasalis

415) *Maar er zijn soorten van verdriet,
die iets veranderen aan het lied.
men wordt bespannen met heel andre snaren
en wie het niet ervoer, die weet het niet.*

M. Vasalis

*Van hoofd naar schouder loopt de stille bocht
waarin ik vrede vind, windstille lijn,
grensvlak van weelde en gemis,
de zachte komma, diepe orgelpunt,
waarin ik wonen wil als in een duin.
Lieve lijn.*

M. Vasalis

416) *Verdriet kit al mijn gedachten samen,
zodat ik roerloos word als een steen.
Mijn hele wezen wordt materie,
een ondoordringbaar star mysterie,
o sla de rots, opdat ik ween.*

M. Vasalis

417) *In de oudste lagen van mijn ziel,
waar hij van steenen is gemaakt,
bloeit als een gaaf, ontkleurd fossiel
de steenen bloem van uw gelaat.*

M. Vasalis

418) *En ik weet niet wat mijn eigenlijke wetten zijn,
ik zoek een ver, onmenselijk en zeker teken
uit deze wildernis van pijn
en zelve ben ik te verward, te warm, te klein.*

M. Vasalis

419) *Iets zo vertrouwds
en zo van alle strijd ontheven -
niet als een einde van het leven,
maar als de lente van de dood.*

M. Vasalis

420) *Niet als een einde van het leven,
maar als de lente van de dood.
De kruinen ijl, de stammen bloot
en dit door stilte en mist omgeven.*

M. Vasalis

421) *Een warm en onverwacht verdriet,
eerbied voor de gewoonste dingen,
neiging om hardop mee te zingen,
en dan te huilen om dit lied,
ontstond in mijn verwend gemoed.
Ik voelde me bedroefd en goed.*

M. Vasalis

422) *En als ik dood ben, treur dan niet
ik ben niet echt dood, moet je weten
het is mijn lichaam dat ik achterliet
dood ben ik pas, als jij mij bent vergeten.*

Bram Vermeulen

423) *Lees dit dan als een lang verwachte brief,
en wees gerust, en vrees niet de gedachte
dat U door deze woorden werd gekust:
ik heb je zo lief.*

Leo Vroman

424) *Ik sprak niet 'goede Dood', ik sprak niet 'booze'
Maar 't dennenbosje geurde, en de rozen,
En 'k had het leven nooit zo liefgehad.*

Jacqueline E. van der Waals

425) *Zo tedere schade als de bloemen vrezden
van zachten regen in de maand van mei,
Zo koel en teder heeft uw sterven mij
Schade gedaan, die nimmer zal genezen.*

J.W.F. Weremeus Buning

426) *Waar kan ik nog naar toe gaan zonder jou?
Nergens kan ik komen, of ik denk er weer aan jou.
Overal waar eerst warmte was,
huiver ik nu. Verrek ik van de kou.*

Willem Wilmink

427) *En die paar mensen die je nooit hebt kunnen missen,
kwamen daar binnen met een lach op hun gezicht.
Je zal je voortaan nooit meer in de weg vergissen,
je deed het boek van alle droefenissen dicht.*

Willem Uitewaal

428) *Alle dagen eindigen
ook die waarop
jij zegt: ik ga
en in de mist
van onze strijd
verdwijnt
terwijl je meeneemt
wat wij samen waren
en alleen
gewoonten achterlaat*

Elly van Woelderren

429) *De dood in de verte,
je ogen dichtbij.
De dood onder ogen,
we weten geen verder.
We hebben geen woord meer
dan jij.*

*De dood mag me roepen,
zijn kreet in mijn oor,
ik hoor alleen jou
en weer jou*

Huub Oosterhuis

430) *Nu ben je onbereikbaar zoals nooit tevoren
slaapt ergens onbekend, loopt speels te zijn
en ik bedenk hoe ik langzaam uit je hoofd verdwijnt
Ik kan je stem zelfs niet in flarden horen.*

Lei Pelzer

431) *In de verschrikkelijke nacht,
essentie van alle nachten,
in de slapeloze nacht,
essentie van al mijn nachten,
overdenk ik wakend in ongemakkelijke sluimer,
overdenk ik wat ik heb gedaan
en dat wat ik had kunnen doen in het leven.*

Pessoa

432) *„Ik houd ervan dat alles
werkelijk is en alles
zo als het moet zijn;
Daar houd ik van,
omdat het zo zal wezen
ook als ik er niet van hield.
Daarom, als ik nu sterf
sterf ik tevreden.
Want alles is werkelijk
en alles is zo als het
moet zijn”*

Pessoa

433) *Het uur is aangebroken om te gaan
leder van ons volgt zijn eigen weg;
Ik om te sterven, jullie om te leven.
Wat beter is, dat weet God alleen.*

Plato

435) *De tijd voegt ons te zamen
onder dezelfde steen
en strengelt onze namen
tot één symbool dooreen*

Jean Pierre Rawie

436) *Vermoeid uit mijn gedachten weggeleden
had ik een vaag soort halve slaap gevat:
mijn niet meer te traceren levenspad
verloor zich in een anoniem verleden*

Jean Pierre Rawie